

# РЕШЕНИЕ

№ 6786

гр. София, 06.11.2015 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 16.10.2015 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов**

**ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска**  
**Николина Янчева**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **8162** по описа за **2015** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 03. 06. 2015 г. по НАХД № 17226 / 2013 г., Софийски районен съд, НО -18 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 55 / 09. 09. 2013 г. и НП № 48 / 25. 09. 2013 г., издадени от началника на митница Аерогара С., с което на [фирма], [населено място] (сега [фирма]) с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 234, ал. 2, т.1 от Закона за митниците, са наложени две „имуществени санкции” съответно в размер на 1128,90 лева, и такава в размер на 131,79 лв., представляваща 100 % размера на избегнатите публични държавни вземания, за нарушения на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Митница Аерогара С., като в съдебното заседание, чрез процесуалния си представител, се поддържа подадената касационна жалба по изложените в нея съображения.

Ответника, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решенето на СРС. Прави възражения за изтекъл тримесечен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН, както и за изтекла абсолютна погасителна давност. Подробни съображения излага в писмена защита.

Представителят на СГП поддържа становище, за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която имат право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите З., П. и Ш., писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебните заседания, както е приобщено и заключение на съдебно-счетоводна експертиза.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция намира, че решението на въззивния съд е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила предвид следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че в решението липсват фактическите положения, които съдът е приел за установени, за всяко едно от двете отделни наказателни постановления. Непосочването на фактите, които съдът приема за установени, за всяко едно от двете административни нарушения, представлява съществено процесуално нарушение, тъй като осуетява възможността на страните да разберат кои факти съдът приема за установени и въз основа на кои прави своите изводи, което води до ограничаване на тяхното право на защита и прави невъзможен и касационен контрол в тази насока. Видно е също така, че по делото е изслушана и приета съдебно – икономическа експертиза, но същата въобще не е обсъждана от съда, което е нарушение на изискването за обсъждане на целия събран по делото доказателствен материал.

Следва да се отбележи, че е необходимо съдът да посочи кои факти и обстоятелства приема за установени и доказани и въз основа на какви доказателства, след което да базира правен извод за съставомерност или не на деянието.

Следва да се отбележи, че въззивният съд неправилно е обединил производствата по оспорване на две отделни наказателни постановления, тъй като не са налице кумулативно изискуемите предпоставки за това, визирани в чл. 41, ал.1 от НПК, приложим съгласно чл. 84 от ЗАНН. Според цитирания законов текст, когато две или повече дела за различни престъпления или срещу различни лица имат връзка помежду си, те се обединяват, ако правилното им изясняване налага това. В случая именно тази предпоставка не е налице, тъй като правилното изясняване на фактите, релевантни за административно-наказателната отговорност на нарушителя за всяко едно от санкционираните деяния не налага разглеждането им в едно производство.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че атакуваното съдебно решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал.1, т.2 и ал.3, т.1 от НПК, приложим съгласно чл. 63, ал.1 от ЗАНН, които не могат да бъдат отстранени по друг начин, освен чрез ново разглеждане на делото и постановяване на ново решение. В този смисъл касационната жалба се явява основателна, макар и по други съображения и обжалваното решение следва да бъде отменено, като делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане на делото обаче, въззивният съд следва да разгледа двете отделни наказателни постановления, в отделни производства, така както и са образувани първоначално в две отделни дела, тъй като съвместното им разглеждане е

попречило както за установяване на фактическата обстановка, така и за формиране на конкретни правни изводи

Очевидно когато се касае до две различни наказателни постановления, при издаването на които могат да бъдат допуснати различни процесуални нарушения, а доколкото се касае и за две различни нарушения, което налага установяването на съставомерните за всяко едно от тях факти, прилагането на посочената разпоредба не улеснява съда и страните и не води до процесуална икономия нито се налага с оглед правилното изясняване на релевантните за административнонаказателната отговорност факти.

Само за пълнота следва да се посочи, че касационната инстанция намира за неоснователни доводите, че е изтекъл тримесечния срок за съставяне на АУАН, тъй като нарушението не е открито с издаването на заповедта за извършване на проверка, което е станало на 24. 10. 2012 г., а едва със съставянето на доклада от 12. 02. 2013 г., при което двата АУАН-а са съставени на 02. 04. 2013 г., в рамките на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Съдът намира за неоснователни и доводите на ответника по касация за изтекла абсолютна погасителна давност. На основание чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс абсолютната погасителна давност изтича след четири години и половина от извършване на нарушението, което се твърди, че е извършено съответно на 23. 01. 2012 г. и 05. 06. 2012 г.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 03. 06. 2015 г. по НАХД № 17226 / 2013 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 18 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от СРС и постановяване на отделни актове по жалбите срещу двете наказателни постановления.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:  
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.